

ПРОТОКОЛ

№ 475

гр. Пазарджик, 17.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на седемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

при участието на секретаря Нели Ив. Вългарова
Сложи за разглеждане докладваното от Борислав Ал. Илиев Гражданско дело № 20225200100416 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

На второ повикване в 10:39 часа, се явиха:

Ищецът Г. К. Д. - редовно призован чрез процесуален пълномощник адв. И. В., не се явява. За него се явява адв. В. – редовно упълномощен.

Ответникът Прокуратура на Република България - редовно призован. За ОП – Пазарджик и като представител на Прокуратурата на Република България се явява прокурор Петърнейчева.

АДВ. В.: Моля да дадете ход на делото.

ПРОКУРОР: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което и при условията на чл. 142, ал. 1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО при условията на чл. 143 и чл. 146 от ГПК.

Производството по делото е образувано по повод предявен иск от Г. К. Д., ЕГН *****, от гр. П., ул. "А.К." №*****, чрез пълномощника му адв. И. В. (АК-Пз) против Прокуратурата на Република България, гр.С., бул. "В." №*, с която е предявен иск по реда на чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, с искане за присъждане на обезщетение в размер на 80 000 лв., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 25.02.2022 г. - за причинените на

ищеца неимуществени вреди от незаконно повдигнато му обвинение по чл. 199, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 198, ал. 1, т. 4 от НК и незаконното предаване на съд за престъпления по чл. 198, ал. 1, т. 4 и чл. 339, ал. 1 от НК, за които същият е бил оправдан.

Твърди се, че с Постановление от 22.03.2018 г. на следовател от НСлС ищецът бил привлечен като обвиняем по ДП - сл.д. № 2/17 г. на НСлС, пр.пр. № 4684/16 г. на ОП-Пазарджик, за извършени престъпления по чл. 199, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 198, ал. 1, т. 4; чл. 137; чл. 319; чл. 286, ал. 2 във вр. ал. 1, чл. 290 от НК и чл. 339, ал. 1 от НК. С постановление на ОП-Пазарджик от 06.07.2018 г. наказателното производство по отношение на него било частично прекратено, като прекратяването касало изцяло престъплението по чл. 290 от НК и частично – изразяващо се в промяна на правната квалификация по отношение на грабежа – от деяние по чл. 199, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 198, ал. 1, т. 4 от НК на такова по чл. 198, ал. 1, т. 4 от НК, при което делото било изпратено по компетентност на РП-Пазарджик.

Твърди се, че впоследствие, с Постановление на РП-Пазарджик от 18.10.2018 г., наказателното производство срещу ищеца отново било частично прекратено за престъпленията по чл. 319; чл. 286, ал. 2 във вр. с ал. 1 и чл. 290 от НК и продължило да се води за деянията по чл. 198, ал. 1, т. 4 от НК, чл. 137 от НК и чл. 339, ал. 1 от НК, а именно: затова, че на 07.12.2014 г. в съучастие със С.С., използвайки физическа сила срещу В.Н. е отнел движими вещи от владението му; затова че на същата дата двамата са изоставили същия в беззащитно състояние, излагайки живота му на опасност и затова, че отново на посочената дата, без надлежно разрешение, е държал огнестрелно оръжие - преработен газов пистолет „ИЖ 78 8 Байкал”.

Твърди се, че на 18.04.2018 г. срещу ищеца бил внесен обвинителен акт за престъпленията по чл. 198, ал. 1, т. 4, чл. 137 и чл. 339, ал. 1 от НК. Било образувано НОХД № 787/19 г. на РС - Пазарджик, в хода на което се провели общо 15 съдебни заседания. С присъда № 260024/26.04.2021 г. ищецът бил признат за невиновен за това, че е държал незаконно огнестрелно оръжие и затова че, в съучастие със С. е извършил грабеж, като бил осъден на наказание една година и четири месеца лишаване от свобода за кражба и за престъплението по чл. 137 от НК. Впоследствие - с присъда № 12/12.10.21 г. по ВНОХД №474/21 г. на ОС-Пазарджик, бил изцяло оневинен за грабежа. В

тази част присъдата станала окончателна след произнасянето на ВКС – с решение № 16/24.02.22 г. по НД № 1098/21 г. За престъплението по чл. 137 НК на ищеца било наложено наказание пробация.

Изложени са съображения, че за престъпленията по чл.199, ал. 1, т. 2 във вр. чл. 198, ал. 1, т. 4 и по чл. 198, ал. 1, т. 4 НК законодателят предвиждал наказания „лишаване от свобода“ от 5 до 15 години и от 3 до 10 години, а за това по чл. 137 от НК - до 3 години. В тази връзка основните притеснения на ищеца били обусловени обстоятелството, че би признат за виновен и най-вече от страха, че ще бъде осъден ефективно. Според него възможността да влезе в пенитенциарно заведение била съвсем реална. Твърди, че през 2012 г., едва навършил 18-годишна възраст, той търпял за около година наказание „лишаване от свобода“ и това били най-кошмарните и страшни месеци в живота му, които го преобърнали изцяло.

Сочи, че в периода, докато течало разследването, получил много сериозни психически проблеми - резултат на стресовата ситуация, в която изпаднал. За месеци се изолирал от околния свят, като живеел почти в отшелничество на „Ц.Ч.". Един ден през м.октомври 2018 г. започнал да се държа странно и агресивно. Без причина нахлул в друга вила, където чупил покъщнина, отказал да се предаде доброволно на полицията. Срещу него било образувано досъдебно производство, прекратено от РП-Пещера с мотива, че е извършил деянието в състояние на невменяемост. Пояснява се, че с определение на РС-Пещера по ЧНД №338/18г. бил настанен за принудително лечение в ДПБ - П., което се провело в периода от 14.10.18 г. до 13.12.18 г. В хода на лечението му била поставена диагноза „биполарно афективно разстройство". Описва, че няколкократно бил хоспитализиран. Твърди, че известни здравословни проблеми имал още от 2016 г., когато от време на време получавал халюцинации. За известно време (14.01.18 г. - 12.02.18 г.) бил на лечение в испанска клиника, след което се почувствал много добре. Испанските лекари определили тогава състоянието му като маниакален пристъп (епизод). Твърди, че според вещите лица д-р Л.К. и Л.Б., които го освидетелствали в хода на следствието и изготвили комплексна СПЕ, стигнали обаче до извода, че към 10.05.18 г. ищецът не боледува от същинско психично заболяване и е психично здрав. Втората му хоспитализация в ДПБ - П. била за времето от 21.02.19 г. до 29.03.19 г. с поставена диагнозата „параноидна шизофрения“. Третото стационарно

лечение в ДПБ - П. било в периода 11.02.21 г. до 25.01.21 г. Не отрича, че в периода м. март 2018 г. до 2021 г. от време на време е пушил марихуана, която за пръв път опитал в Затвора и само от нея там се чувствал добре.

Твърди, че стресът, на който бил подложен, бил прекалено голям и съчетан с тази му слабост довел до тежкото психично състояние, в което изпаднал. Акцентираща, че незаконното обвинение изиграло ролята на решаващ фактор за задълбочаване на психиатричното му разстройство. За периода 08.03.18 г. - 24.02.22 г., ежедневието му било доминирано от мисълта за разследването, а после и за делото. Живее изолуиран, под постоянен стрес. Това било напълно загубено време в живота му, в което той не живеел по обичайния начин. След приключване на делото за ищеца настъпило значително успокоение, респ. подобрене на състоянието му. Отишъл при майка си, която не бил виждал от м.март 2018 г., а тя е най-близкия човек, в Испания, където работела.

Изтъква се, че средата, в която се намира в момента и трудовата му заетост помагали много и на практика не се нуждаел от никакво медикаментозно лечение. Сочи, че в хода на наказателното производство - на 15.03.18 г., с постановление на ОП-Пазарджик, му била наложена забрана да напускал страната. По този начин бил лишен от директен контакт с майка си, чиято подкрепа много му помагала и без нея се чувствал още по-уязвим. Нямало с кого да споделя тревогите си и затварянето в себе си и натрупания стрес довел до ескалацията в поведението му от м.октомври 2018 г.

Твърди се, че са налице предпоставките по реда на чл. 2 , ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ, като отговорността на Прокуратурата в случая произтичала от конкретните й действия - под неин надзор и указания, на ищеца било повдигнато обвинение за извършено престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 198, ал. 1, т. 4 от НК, преквалифицирано на такова по чл. 198, ал. 1, т. 4 от НК и такова по чл. 339, ал. 1 НК, за които бил предаден на съд, а впоследствие и оправдан.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства описани в раздел „Доказателства” на същата. Направено е искане за събиране на гласни доказателства – показанията на четирима свидетели – трима, при режим на довеждане и един – Л.К. – в режим на призоваване, за установяване причинените на ищеца неимуществени вреди.

Направено е искане за назначаване на съдебно-психиатрична експертиза, с конкретно поставени задачи.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от Прокуратурата на РБ чрез представител от страна на ОП-Пазарджик. Становището е, че предявеният иск е допустим, но се оспорва изцяло както основаниято, така и размера на претенцията. Възражава се, че твърденията на ищеца били общи и не били подкрепени с конкретни доказателства. Ищецът не представил доказателства за това, че е бил привлечен като обвиняем на 08.03.2018 г. по ДП № 2/2017 г. по описа на НслС, който момент изтъква като начален за търпене на вредите и който е от значение за определяне продължителността на наказателната репресия. В исковата молба се сочели номера на съдебни актове, но били приложени незаверени и нечетливи копия на прокурорски и съдебни актове, както на цитираните епикризи и съдебна експертиза, което препятствало преценката за достоверност на изложените твърдения, както и преценката дали не е изтекъл 5-годишния давностен срок за предявяване на претенцията. Изтъква се, че формулираните в исковата молба негативни емоции не били породени от незаконното обвинение, а се явявали обоснован страх от наказателно преследване, когато вече веднъж си бил осъждан с присъда, предвиждаща ефективно изтърпяване на наказание лишаване от свобода.

Пояснява се по този повод, че ищецът е бил осъждан два пъти за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 1 и т. 12, във вр. с чл. 130, ал. 1 във вр. чл. 20 ал. 2, във вр. чл. 63, ал. 1, т. 4 от НК, като е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание „обществено порицание“ и по чл. 158а, ал. 1, във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК, чл. 143, ал. 1, във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 3 от НК и чл. 59, ал. 4, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 63, ал. 1, т. 5 от НК като на основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо наказание лишаване от свобода в размер на една година и шест месеца. Не се сочели обаче доказателства и фактически твърдения за реално претърпени морални вреди, които да са пряка непосредствена последица от повдигнатите обвинения, за които е оправдан.

Възражава се, че от изложеното в исковата молба било видно, че още преди да бъде привлечен като обвиняем, ищецът вече е имал здравословни проблеми, налагащи лечение на психичното му здраве. Сам сочел, че

здравословните му проблеми датират от 2016 г. и че през периода от 14.01.2018 г. до 12.02.2018 г. е бил на лечение в испанска клиника, т.е. отново преди да бъде привлечен като обвиняем по ДП. Неоснователни и недоказани били и твърденията, че незаконно повдигнатите обвинения са предизвикали стрес, безпокойство, притеснения и тежкото психично състояние, което наложило хоспитализация на ищеца в ДПБ - П..

Наред с това от изложеното в исковата молба се установявало още, че ищецът е имал противоправно поведение през периода от м. март 2018 г. до 2021 г., когато е употребявал наркотични вещества. Това обстоятелство, според ответника, недвусмислено сочело, че евентуалните здравословни проблеми на ищеца и хоспитализациите в ДПБ - П., са били свързани именно с употребата на наркотични вещества. Твърди се, че ангажираните писмени доказателства (3 бр. епикризи и КСППЕ) установявали, че ищецът е имал здравословни проблеми още през 2015 г., когато е получил описаните оплаквания като чуване на гласове, проява на агресия, страх от следене, виждал библейски сцени и други, вследствие на което е настаняван за лечение. Изтъква се, че в епикризите същият признава и за злоупотреба с алкохол, но в нито една от тези документи не посочил воденото срещу него наказателно производство и свързани с него страхове, притеснения и евентуални последици. Отразените оплаквания и симптоми, съдържали данни за здравословното състояние на ищеца, което било обичайно за хора, злоупотребявали с наркотични вещества и алкохол – факти, за които признава ищеца в ИМ.

Като неоснователни и недоказани се оспорват и претенциите за претърпени вреди от наложена процесуална мярка „Забрана за напускане пределите на РБ“. Наложената мярка единствено обезпечила нормалното приключване на наказателното производство, но не е ограничавала личните контакти на ищец с неговата майка. Нищо не е пречило двамата да се срещат на територията на РБългария, когато и където искат и да разговарят по телефон или други модерни начини за комуникация.

Възразява се, че размера на претенцията от 80 000 лв. бил прекомерен и несъобразен с принципа на справедливост по чл. 52 ЗЗД, с трайната съдебна практика по аналогични случаи (включително и тази на ЕСПЧ), както и с обществено-икономическите условия в страната. Сочат се съображения.

Цитира се и съдебна практика. Освен това присъдата спрямо ищеца не била изцяло оправдателна, а същият бил осъден за деяние по чл. 137 във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

Към отговора се твърди, че се прилага свидетелство за съдимост, което не е приложено).

Направени са доказателствени искания – да се изиска и приложи по делото НОХД № 787/2019 г. по описа на РС – Пазарджик, ведно с ВНОХД № 474/2021 г. на ОС - Пазарджик и н.д. на ВКС. Възражава се по приемане на приложените от ищеца писмени доказателства, тъй като същите представлявали незаверени и нечетливи документи с неясен произход. Възражава се по искането на ищеца за допускане разпит на четирима свидетели, поради неспазване изискванията на чл. 156, ал. 2 и чл. 159, ал. 2 от ГПК, а също и тъй като не било посочено за какви обстоятелства ще установяват и кое налага разпита четирима свидетели за едни и същи обстоятелства.

Възражава се и по искането за допускане на СПЕ.

Правното основание на предявените иски е чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ - главният иск и чл. 86 от ЗЗД на акцесорния. Същите са процесуално допустими като предявени от надлежна страна, при наличие на правен интерес за същата.

Съдът е приел представените от ищеца заверени копия от писмени доказателства приложени към исковата молба по опис. Анализа на изложените от страните доводи сочи, че между страните са спорни основанията и размера на вредите, както и дали същите са пряка последица от действията на Прокуратурата на РБ. Ето защо, тези обстоятелства се нуждаят от доказване.

На основание чл. 146, ал. 1, т. 5 от ГПК съдът е дал възможност на страните да упражнят правата си като предприемат съответните процесуални действия за установяване на техните твърдения и възражения при условията на чл. 154 ГПК. В този смисъл ищецът ще следва да установи правопораждащите за него факти и обстоятелства - причиняването, вида и интензитета на твърдените от него за изживени неимуществени вреди.

Ответната прокуратура ще следва да установи правопогасяващите

факти, сочени от нея.

При спазване изискванията на чл. 146, ал. 2 от ГПК съдът е указал на ищеца, че е в негова тежест е да установи и размера на претърпените от него неимуществени вреди.

Съдът намира, че следва да бъдат допуснати до разпит двама свидетели за установяване на посочените в исковата молба обстоятелства в едноседмичен срок от получаване на определението, като се откаже допускането да разпит на 4 свидетели за установяване на същите обстоятелства.

По искането за СПЕ съдът ще се произнесе след изслушване на допуснатите свидетели и становището на страните в открито съдебно заседание.

Съдът е изискал от РС - Пазарджик посоченото от ответника НОХД № 787/2019 г. по описа на РС - Пазарджик ведно с ВНОХД № 474/2021 г. на ОС - Пазарджик и наказателно дело № 1097/2021 г. на ВКС.

С определение на съда № 452 от 16.09.2022 г. по настоящото дело е изпратен проект на доклад до страните. Разпределена е доказателствената тежест, приети са писмените доказателства и е дадена възможност на страните да обосноват исканията си.

АДВ. В.: Извън фактическата обстановка, изложена в исковата молба, нямам какво друго да добавя. Само ще помоля съда да констатира и поправи една техническа грешка в исковата молба. На лист 2 в началото съм посочил, че обвинителният акт е внесен от Районна прокуратура – Пазарджик на 18.04.2018 г., а от обвинителния акт се вижда, че той е внесен на 18.04.2019 г., което следва да се коригира. Смятам, че е техническа грешка при изписването. От обвинителния акт, който е приет като писмено доказателство очевидно се вижда, че годината е 2019 година. Считам, че сумата, която съм посочил в исковата молба, като общ размер за претендираните неимуществени вреди, се дължи от момента на привличане на лицето като обвиняем, което е станало на 08.03.2018 г., когато са му повдигнати обвиненията, както са посочени и те са търпени до момента, до когато Върховният съд е постановил оправдателна присъда в частта за двете престъпления, които соча – чл. 198 и чл. 339 от НК.

ПРОКУРОР: Оспорвам исковата молба като неоснователна и недоказана. Поддържам писмения отговор. Изрично се позовавам на разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ, тъй като воденото наказателно производство и наложената мярка за процесуална принуда е по изключителна вина на ищеца. Фактически той сам се е поставил в положение срещу него да бъде водено наказателното производство. Алтернативно поддържам и наличие на предпоставки за приложение на чл. 5, ал. 2 от ЗОДОВ, тъй като ищецът е съпричинил увреждането си с неправомерното си поведение, изразяващо се в недобросъвестно създаване на предпоставки за повдигане и поддържане на обвинение; недобросъвестно даване на неистински твърдения, въвели органите на разследването в заблуждение, с цел да се прикрият определени обстоятелства, свързани с държането на огнестрелно оръжие. Ищецът не е провеждал ефективно лечение, укривал се е, които са съпричиняващи фактори за налагане, както на мярката за процесуална принуда, така и за продължителността на наказателния процес.

На следващо място, като съпричиняващ фактор следва да се приеме и извършеното от ищеца деяние по чл. 137 от НК, за което е признат за виновен и осъден в същото наказателно производство, и които моля да бъдат включени в доклада Ви. Други възражения по доклада нямам. Основателно е уточнението на ищцовата страна.

Основателно е уточнението на процесуалния представител на ищеца.

Съдът счита, че следва да бъде обявен изготвеният и изпратен проект за доклад и обективиран в Определение № 452 от 16.09.2022 г. и коригиран в днешното съдебно заседание от двамата пълномощници на страните, за окончателен такъв, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОБЯВЯВА изготвения Проектно-доклад, обективиран в Определение № 452 от 16.09.2022 г. по настоящото дело и коригиран в днешното съдебно заседание от двамата пълномощници на страните, за **ОКОНЧАТЕЛЕН ТАКЪВ ПО ДЕЛОТО.**

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

АДВ. В.: Вие сте допуснал двама свидетели, които аз съм посочил поименно, като за днешното съдебно заседание водим единия – Е.Ф., а

другият – А. М. беше на лечение от Ковид до миналата седмица и просто не се чувства добре, и здравословното му състояние не му позволява да се яви в днешното съдебно заседание, като за неговия разпит ще Ви моля да отложите делото, като едновременно с това Ви моля да бъде разпитан воденият днес свидетел. На настоящия момент поддържам искането за експертиза, по което евентуално съдът ще се произнесе след разпита на свидетелите.

ПРОКУРОР: Уважаеми г-н съдия, аз представям и моля да бъде прието като писмено доказателство, в изпълнение на Ваше определение № 452 от 16.09.2022 г. Справка за съдимост на ищеца Г. К. Д., както и актуално извлечение от страницата на НСИ с оглед твърдението в писмения отговор, че размерът на обезщетението не е съобразен със социалния стандарт на живот и икономическите условия в страната - оригинал за съда и копие за страна.

Категорично държим да се приложи като писмено доказателство НОХД № 787/2019 г. на Районен съд – Пазарджик, ведно с ВНОХД № 747/2021 г. на Окръжен съд - гр. Пазарджик и НД № 1097/2021 г. на ВКС или копие на същото, тъй като е необходимо, за да може да се проследи продължителността на наказателния процес и извършените процесуално-следствени действия с ищеца, негово процесуално поведение, които са от съществено значение за решаване на случая.

Да се пристъпи към разпит на доведения свидетел – той е допуснат.

А становището за искането за експертиза ще изразя след изслушване на свидетеля – така, както сте отразили във Вашето определение.

АДВ. В.: Да се приемат представените от прокурора доказателства.

Съдът счита, че ще следва да бъдат приети представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства от процесуалния пълномощни на прокуратурата на Република България и на Окръжна прокуратура – Пазарджик, като относими към настоящото производство, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените и приложени по-горе 2 бр. писмени доказателства, представени от прокурор Петърнейчева – представител на прокуратурата на Република България и Окръжна прокуратура - Пазарджик.

ПРИСТЪПИ СЕ към разпит на допуснатия свидетел **Ф..**

Сне се самоличността на свидетеля, както следва:

Е.А.Ф. – ** г., българин, бълг. гражданин, вдовец, неосъждан, дядо на ищеца.

СВИД. Ф.: Желая да свидетелствам по това дело.

На свидетеля се разясни наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

СВИД. Ф.: Знам от внука, че той води това дело за неправомерни осъждания спрямо него. Подробности знам от 2018 г. - тогава започнаха да се развиват нещата зле, след като разбра, че го подвеждат под някаква отговорност за наказание, което не било действително вярно.

През 2018 г. Г. беше подведен под наказателна отговорност – някъде март месец, пролетта. За разпит е бил в С.. Аз го придружавах до там. Два пъти той ходи на разпит там и аз и двата пъти ходих с него. Г. по това време живееше при мен – тук в П.. Дватама живеехме тук, заедно със сина ми и снаха ми. Заедно бяхме в хола – той спеше на единия диван той спеше на другия диван Ежедневно сме били двамата.

След ходенията му тези два пъти до С. той коренно се промени. Започна да получава страх, нерви, сънувания, бълнувания, марширувания. Най-малкият шум го дразнеше. Постоянно ми говореше: „Дядо, тук има камери. Внимавай! Недей говори на висока тон! Ето ги! Ето ги камерите, ето ги! Тука са.“ Това нещо започна откак се върнахме от разпита в С.. Него го притесняваше, че ще влезе в затвора. Казваше: „От 5 до 15 години ме водят за наказание, а аз не съм извършил никакво престъпление.“ Не е казал за какво ще го съдят. Само ми каза за това нещо, че го подвеждат под наказателна отговорност. Той вика: „Аз не съм извършил никакви престъпления“. Той казваше, че го съдят за кражби и за побой, но той не ги е извършил.

Преди това Г. излизаше навън, свободен си беше, ходеше по дискотеки като всеки младеж - в петък, събота, неделя. Събираше се приятели. И след това, като привършиха разпитите в С., поведението му се влоши и пожела да заминава на „Ц.Ч.“ при баба си, с цел да се усамоти, да бъде сам, да е изолиран. Нямаше телефон, нямаше контакти. Аз поддържах връзка само с баба му – кога за лекарства, кога за нещо друго. Много се дразнеше от шума, много беше нервен, бягаше. Нервен ставаше. Не искаше абсолютно на висок

тон да се говори, не искаше много да общува с хора, не искаше да се събира с хора. Това му се отрази много зле. По цяла нощ винаги мърдаше, винаги шаваше. Аз по цяла нощ не съм спал – само и само да го наблюдавам да не прави никакви други поразии, никакви други бели. Той бълнуваше постоянно – Путин бил неговия човек, Елизабет II – негова. Той бил под тяхна закрила. Той щял да бъде много богат. Правели му някаква кола по поръчка – специална кола за него. Щял да стане много богат. Постоянно за тях говореше. Казваше: „*Те са мои закрилници.*“

Той не се хранеше нормално, изгуби апетит, изгуби всичко. Със зор изядваше по един банан или по една ябълка. Това му беше проблема като взе да пие тези лекарства, които му изписаха от психиатрията. Така или иначе го прилъгвах да си вземе един плод поне да изяде, като пие тези силни лекарства, да не му вредят на организма. Това много се отрази на физическото му състояние. Много отслабна, много смъкна килограмите, беше станал като чироз. За кратко време, за 3-4 месеца свали 10-тина килограма, дали не е и повече.

Постоянно обикаляше из Балкана, за да е сам, усамотен. Постоянно поддържах връзка с баба му – питах, разпитвах. Вика: „Обикаляхме заедно с него и при най-малкия шум той се стряска.“ В бунгалото дори не спеше при нея като пали печка или тропа нещо. И това не го понасяше. Беше се изолирал в едно друго бунгало, залепено за нейното. И така, докато му се влоши състоянието му още повече. Стигна се до там да бъде настанен в психиатрията.

Утрепах го от бой полицаите, че някога е влезнал в чужд имот на „Ц.Ч.“, счупил някакво стъкло там. Извикали са полицаи. 6 души полицаи са го били, наложиха го сериозно, потрошиха му глава, пръсти. Имаше операции. Настаниха го в психиатрията в П.. Принудително беше настанен в Психиатричната болница – П.. После, след изписването всички доктори казаха: „*Няма да го барате*“. Те са го чули там – той е на Путин човек, той е на Елизабет II, той е специален човек.

Като го изписаха от болницата, пак не беше в нормално положение, пак беше притеснен, пак стресиран. Живя за кратко при мен. Оттам пожела пак да заминава на „Ц.Ч.“. Пак по същия начин беше притеснен, нервен, неспокоен, треперещ постоянно -тялото му. Викаше: „*Дядо, идват! Ето ги!*“

Постоянно бълнуваше, сънуваше и така. Поддържахме го с медикаменти и пак пожела да ходи да се усамоти. Не искаше абсолютно да се среща с никой.

Преди това той беше непълнолетен вкаран в затвора. Не можа да си завърши и образованието – 12 клас. Беше 11 клас, трябваше да премине в 12 клас. Изтърпя си наказанието. Може би и оттам му тръгнаха всичките болести и всичките премеждия, които и до ден днешен ги има.

Първите прояви на психическо неразположение започнаха още, когато е бил в затвора. Още там получи това стресиране – като ученик. Това беше, когато беше 11 за 12 клас. Не можа да си завърши образованието. Той си призна за вината и са го осъдили някъде на 8 месеца „лишаване от свобода“ и оттам му се влоши положението. Те го изкараха с някаква шизофрения. Аз не ги знам точно какви са тия диагнози. „П.Ш.“ пише в епикризата, както я прочетох. Оттам той не бил доволен от това нещо, което го излежава в затвора в П. и след като получи и това нещо, за което ще го осъдят, и всичко започна. След като излезе от затвора, беше лекуван пак в психиатрията. И в Испания също е лежал в психиатрията (това е преди обвинението). Не зная и не ми е известно да е употребявал наркотици и алкохол. Лекуван и е лежал в психиатрична болница в Испания. Там не знам какво се е случило. Не е задържан там. Той е бил лекуван и преди 2018 г. – преди да влезе тук в психиатрията. Не си спомням от 2012 г. до 2018 г. дали Г. е бил лекуван в психиатрично заведение. Това е много време назад и не си спомням.

Свидетелят се освободи от залата със съгласието на страните.

АДВ. В.: Да се отложи делото за разпит на втория свидетел. Представям един договор за правна защита и съдействие (пълномощно имам) за договорено възнаграждение на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата.

ПРОКУРОР: Не се противопоставям на искането на ищеца за разпит на свидетеля в следващо съдебно заседание с оглед мотивите и съображенията, които посочи. По отношение на съдебно-психиатричната експертиза, считам, че следва становище да бъде ангажирано от прокуратурата след разпит и на втория свидетел – така, както е посочено във Ваше определение.

Правя възражение за евентуална прекомерност на претендирано адвокатско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК. Считам, че настоящото дело не се отличава с фактическа и правна сложност, и евентуалното адвокатско възнаграждение следва да бъде съобразено с

минималния размер, регламентиран в чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 година. Други искания на този етап нямам.

АДВ. В.: Считам, че няма съпричинителски действия от страна на ищеца или не по начина, по който са сочени от прокуратурата. Това са възражения, свързани с размера на обезщетението, като се твърди, че то трябва да бъде редуцирано с оглед наличие на съпричиняване от страна на ищеца. Моето генерално становище е, че такива съпричинителски действия не са налице, но в края на краищата задължения на страната, която ги навежда, е да ги докаже.

Съдът счита, че следва да бъде отложено делото за събиране на доказателствените средства чрез поискания от ищцовата страна и посочен в допълнителна молба свидетел А. М., който към настоящия момент е в състояние след прекарана Ковид-вирусна инфекция, като след евентуално изслушване и изразено становище, съдът ще прецени изслушване на съдебно-психиатрична експертиза, като следва да бъде изискано отново и посоченото от ответника НОХД № 787/2021 г. по описа на Районен съд – Пазарджик, ведно с ВНОХД № 474/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Пазарджик, и НД № 1097/2021 г. по описа на ВКС, изискани и приложени по ГД № 205/2022 г. по описа на Окръжен съд - гр. Пазарджик.

За събиране на доказателствата Окръжен съд - гр. Пазарджик

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за **21.11.2022 г. от 10:40 часа**, за която дата и час ищецът уведомен чрез процесуалния пълномощник адв. В., а ответникът уведомен чрез представителя на ОП – П. – прокурор Петърнейчева. Свидетелят А. Д. М. при режим на довеждане.

ДА СЕ ИЗИСКА И ПРИЛОЖИ НОХД № 787/2021 г. по описа на Районен съд – Пазарджик, ведно с ВНОХД № 474/2021 г. по описа на Окръжен съд - гр. Пазарджик, и НД № 1097/2021 г. по описа на ВКС, приложени по ГД № 205/2022 г. по описа на Окръжен съд - гр. Пазарджик.

След изслушване на допуснатия свидетел, съдът ще прецени необходимостта от допускане и назначаване на съдебно-психиатрична експертиза.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11:17

часа.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____